

Flúgos kiút egy francos helyzetből

Nyűgök és nyalánkságok

Ésokoládéimádók 3.

*finep
selection*

TARA SIVEC
USA Today bestsellerszerző

T A R A S I V E C

Nyűgök és nyalánkságok

Flúgos kiút egy francos helyzetből

Első kiadás

Könyvmolyképző Kiadó, Szeged, 2018

A rajongóknak.

*Ti vettétek először kézbe egy névtelen szerző könyvét
és osztottátok meg a világgal. Ezért örökké hálás leszek nektek.*

1.

Tönkretetted a cerkámam!

GYERTYÁK: rendben.
Virágok: rendben.

Dezodor: *a picsába! Ugye, nem felejtettem el befűjni magam?*

A fejem fölém emelem a karomat, szagmintát veszek, és megállapítom, hogy minden rendben. Nem maradt más hátra, mint hogy Jenny hazaérjen a csajos estéről. Mióta a fiunk, Billy három hónapja megszületett, Claire-nek és Liznek úgy kell kirángatnia időnként Jennyt a házból, hogy megigyon velük valamit. Mindennél jobban szeretem a feleségemet, de ha azzal nyaggatom, hogy néhány órára hagyja magára a gyereket, az olyan számára, mint nekem lenne az, ha a farkamat cibálnák.

Oké, lehet, hogy ez nem a legjobb hasonlat, mert én már művészi szintre emeltem a recskázást. Gondolj valami nagyon keményre (haha, a csajom meg is mondaná, hogy mire), amit húzogathatsz – na, az az.

Karamella! Azt vajon nehéz húzni? *A kiri-karamellát, rázd a karamellát... Milyen jó kis szám!*

Jenny majdnem lemondta a ma esti bulit a lányokkal, márpedig azt semmi szín alatt nem engedhettem. Meglepetést eszeltem ki, ahhoz pedig néhány órára el kellett távolítanom itthonról.

Egy órán át imádkoztam és könyörögtem, hogy menjen és érezze jól magát, mire zokogva bezárkózott vagy fél órára a hálószobánkba, mert azt hitte, elegendem van belőle és csak meg akarok tőle szabadulni, amitől századjára is rácsodálkoztam, vajon hova a faszba tűnt az én életvidám, szupervicces, szexéhes feleségem?

Elmúltak azok a napok, amikor vacsorából hazafelé lehúzódtunk, hogy keféljünk egyet az autó hátsó ülésén. A múlt ködébe veszték azok az éjszakák, amikor análishan enyhített feszülő férficsomagomon, hogy lássuk, képesek vagyok-e még a csúcsra jutni. Nem voltam, egyébként. Ahogy Jenny sem érezte a nyelvét és az ajkait a következő nyolc órában. Ezt ne próbáljátok ki otthon, gyerekek!

Valójában teljesen elmúltak azok a napok, amikor *egyáltalán* sze-xeltünk. Arra kényszerülök, hogy egyedül könnyítsek magamon a fürdőszobában, miután a feleségem elalszik. Szomorú, magányos lét ez, amikor már csak a telefonod marad, amit magaddal vihetsz a szarósarokba, hogy ne ébreszd fel az asszonyt, amikor elindítod a YouPorn-alkalmazást, és rárántasz. A fürdőszobai Spongya Bob Kockanadrágos függöny a legrosszabb az egészben. Tudjátok, milyen nehéz fenntartani a merevedést úgy, hogy közben Spongya Bob bámul rátok a nagy, kidülledt szemével, és a rajzfilm főcímté-
néjét hallod a fejedben?

Na, jó, nem olyan nehéz (de igen!), de akkor is. Az elv a lényeg. Az elmúlt egy évben minden áldott éjjel dühösen a végécsésze fölé görnyedve, telefonnal a kezemben rángattam az egyszeműt, remélve, hogy nem ejtem a telót a vízbe. Ami, hála istennek, csak egyszer történt meg.

Nyilván örömmel nyugtázzátok, hogy a telefon a víz alatt is tovább mutatja a pornót. Kicsit elmosódottabb ugyan, és az „Ó, kúrj meg keményebben!” inkább „úblubble!”-nek hangzik.

Amikor Veronica lányunk három évvel ezelőtt megszületett, Jenny előtte is figyelemre méltóan magas szexuális étvágya az egekbe szökött. Valóra vált minden álmom. Szexeltünk reggel, délben, éjszaka, éjféle nasi gyanánt, a kicsi pelenkázóasztalán, egy áruház vé-céjében, három szomszédunk medencéjében meg egy szomszédunk pezsgőfürdőjében, és egy nagyon furcsa éjszaka során a parkban, amikor az eseményekben szerepet kapott a játszótér, egy szabadtartású tyúk és egy csillagszóró is.

Jenny kielégíthetetlen volt, és kezdtem komolyan elgondolkodni azon, hogy nem fog-e leszakadni a farkam a túlzott igénybevételtől.

Micsoda halál lett volna az! „Hé, haver, hallottál Drew-ról? Leszakadt a farka! Igen, egyszerűen levált a testéről, és a földre esett. Akkor purcant ki, amikor majom módra szexeltek a feleségével a házuk tetején, úgyhogy végül is szép halála volt.”

Őszintén szólva, nem tudom, mitől változott meg minden. Billyt már régóta terveztük, úgyhogy amikor kiderült, hogy Jenny megint terhes, az nem okozhatott neki akkora sokkot, mintha egy vödör jeges vizet öntöttek volna a puncijára. Mintha aznap, amikor a terhességi teszten megjelentek a csíkok, az altestére kiraktak volna egy hatalmas „Üzemen kívül”-táblát.

Tilos a belépés, javítás alatt, a zombik lerágják az arcodat, ha csak hozzáérsz ehhez a punciohoz!

Én mindent megpróbáltam. Apró kedvességeket suttoztam a fülebe, mint például „A farkamnak hiányzik a puncid” meg „Azt csiripelik a verebek, hogy a szerelmi csatornád a tejfölköm után áhítózik”. Semmi. Érthetetlen, igaz? Számomra is totál hihetetlen.

Tudom, hogy Billyvel sokkal jobban igénybe vette a terhessége, mint Veronicával. Rengetegszer hányt, Veronica pedig a Kegyetlen Kétévesek Rohadt Rettenetes, Szörnyű Dackorszakát élte. Nem viccelek. Elcseszett, szar időszak volt. Néha már azt vártam, hogy az édes kicsi lányunk levágja a fejünket, amíg mi alszunk, és a holttestünket megeteti veszett kutyákkal, miközben ő túlادagolja magát nyalókás gyűrűvel és mályvacukros zabpehellyel. Az egyik percben még ölelgetett minket, és azt hajtogatta, mennyire szeret, a következőben meg körbe-körberohangált és édességről hadovált és játékokat vagdosott a fejünkhöz. Jenny teljesen kikészült Veronica viselkedése és a terhesség okozta reggeli rosszulletek miatt, úgyhogy a szex a fontossági lista végére került. De annyira a végére, hogy nagytóval sem lehet látni.

Ma este azonban mindent rendbe hozok! Visszahozom a szexet az életünkbe, köcsögök!

Nem bírnék ki még egy éjszakai kötélhúzást Spongya Bobbal. Eltekintve attól a tényről, hogy megnéztem minden egyes valaha elkészült YouPorn videót (kétszer), és elolvastam minden történetet az Erotica pont com-on, irtó nagy szarban vagyok, mert már nem is a szexjelenetek miatt olvasom az írásokat, hanem, hogy lássam, mi lesz a sztorik vége.

Az elmúlt néhány hetet azzal töltöttem, hogy kieszeljem a tökéletes tervet. Carter azt javasolta, üljek le és beszéljek Jennyvel arról, ami bánt, de ez túlságosan csajos dolognak tűnt. Nem akarok nyávogni és az érzéseimről beszélni. Én csak szexelni akarok a feleségemmel.

Az elmúlt percekben túl ideges voltam ahhoz, hogy bármit is csináljak, így csak a kanapén ültem és meredten lestem az ajtót.

Kilenckor Jenny autója befordult a kocsifeljáróra, majd kinyílt a bejárati ajtó.

– Hol vannak a gyerekek? – kérdezi, amint becsukja maga mögött az ajtót, és körbepillant a nappaliban.

– Már lefektettem őket! – felelem büszkén.

Jenny mindig ideges, ha egyedül kell hagynia a gyerekekkel. Nyilván azt gondolja, hogy arra érkezik haza, hogy a lányunk zöldre festette a haját valami üdítővel, a fiunk pedig fekete filctollat szopogat, miután kipingálta vele magát. Ez csak egyszer történt meg, de ő úgy reagált, mintha felgyújtottam volna a házat, vagy eladtam volna a kölyköket a feketepiacon. Pedig az, hogy egy három hónapos baba tükör nélkül tökéletes Hitler-bajuszt és Harry Potter-vilámot tud rajzolni a homlokára, nos, szerintem az egyszerűen kibaszott sirály!

Biztos örülni fog, amikor rájön, hogy a gyerekek már alszanak, és nem neki kell lefektetnie őket. Nagyon ritkán, sőt, szinte egyáltalán nem mulasztja el az alkalmat, hogy megfürdesse őket és esti mesét olvasson nekik.

Emlékszem, amikor soha nem mulasztott el egy szopást sem. Ah, azok a régi szép idők!

– Jól érezted magad a lányokkal?

Jenny megvonja a vállát, és lerakja a táskáját meg a kabátját az előszobai asztalra.

– Nem volt rossz. Csak nem volt kedvem inni, úgyhogy Claire és Liz alighanem azt gondolta, hogy puncsi vagyok.

– Mármost, uncsi? – kérdezek vissza.

– Drew, fáradt vagyok ahhoz, hogy érdekeljen a különbség – feleli, majd lehuppan mellém a kanapéra, és a fejét hátrahajtja a párnára.

A picsába! Claire-nek és Liznek egyetlen dolga lett volna: leitatni a feleségemet. A ma esti meglepimhez részegnek kéne lennie. Legközelebb elküldöm őket a francba. Na, mindegy, akkor megcsináljuk józanul.

– Van egy meglepetésem a számodra. Menj fel a hálósobába, és helyezd magad kényelembe! – kacsintok rá.

Jenny egy pillanatra furcsán néz rám, de aztán lassan felemelkedik a kanapéról, és elindul fölfelé a lépcsőn.

Az izgatottságtól gyakorlatilag fel-alá pattogok ültömben a kanapén, akár egy gyerek karácsonykor. Egyszerűen képtelen vagyok nyugton kivárni, hogy Jenny felérjen a szobába, és meglássa, mit készítettem neki. Tutira józanul is értékelni fogja a király ajándékot. Ez mindent rendbe fog hozni. Érzem! Meggyógyítom a házasságunkban beállt aszály okozta károkat egyetlen tökéletes termékkel, amit Liz szexboltjában vásároltam. Jenny csak benéz a hálósobába, és máris kijelenti, hogy jelölni kell engem az Év Férje díjra. Oké, kegyesen elfogadom a jelölést, és úgy teszek, mintha fogalmam sem lenne róla, mekkora király vagyok.

Valószínűleg beszédet is kell majd írnom, és szmokingot húzni, mert hát, igen, elég nagy szám vagyok. Szeretném megköszönni a kisembereknek. És kisemberek alatt azokat az embereket értem, akik még mindig nem szexelnek, és akik nem olyan atomkirályok, mint én.

Ekkor Billy felsír a kiságyában, és nem hazudok, legszívesebben felrohannék a lépcsőn, hogy kérdőre vonjam, mégis, mi a faszt képzelsz. Szigorú parancsba adtam neki, hogy egy hangot se adjon ki, miután lefeküdt aludni, erre tessék! Úgy csinál, mintha egy szót sem értett volna abból, amit mondtam.

Szerencsére pár másodperc múlva elhallgat, én pedig hálaimát mormolok, és jól az eszembe vésem, hogy holnap vegyek neki új

játékot és kérjek tőle bocsánatot, amiért majdnem berontottam hozzá és seggfej farokféknek neveztem.

Kissé aggódom, mert Jenny száján még mindig nem szaladt ki egyetlen örömsikoly sem, de aztán megnyugtatom magam, hogy biztos csak nem akarja megijeszteni a gyerekeket. Teljesen érthető. Uralkodik az izgatottságán, és várja, hogy felmenjek hozzá, és a száját a virslimre illesztve rendesen megköszönje. Vettem az üzenetet.

Miután adok Jennynek még pár percet, hogy élvezze a meglepetést és elhelyezkedjen, felpattanok a kanapéről, és kettesével szedve a lépcsőfokokat, felrohanok a szobánkba.

Széles vigyorral az arcomon végigszaladok a folyosón, és erősen dudorodó nadrággal belököm a hálósobánk ajtaját. Elképzeltem, milyen éjszaka vár ránk, ám a látványra kövé meredek az ajtóban, és egy szót sem bírok kinyögni. Leírhatatlan az a borzalom, ami a szemem elé tárul.

– Drew, ez a legkedvesebb ajándék, amit valaha kaptam! Imádom! – suttogja Jenny. – És még gyertyákat is gyújtottál! Te jó ég! Ezt gyertyafényben a legjobb csinálni!

A hálósobánk ajtajában állok, és meredten nézem az előttem kibontakozó látványt, pedig legszívesebben zokogva térdre rognék. De nem ám amolyan „Ó, istenem, annyira boldog vagyok!”-módon, hanem inkább „Ó, a faszomat, mi folyik itt???”-érzéssel.

Amíg Jenny odavolt, háromórás kemény munkával sikeresen felszereltem egy szexhintát a hálósobánk sarkában. Még hozzá minden szexhinták szexhintáját. A legmenőbb cuccot... majdnem magamhoz nyúltam szerelés közben. Csak Jennyre tudtam gondolni, ahogy lóg benne meztelenül, és várja, hogy megtöcsköljem.

Háromszor is el kellett mennem a barkácsboltba anyagért, és eltávolítottam a mennyezet egy részét, hogy megerősítsem a gerendákat

odafönt. Ötször tízes pallókkal kellett dolgoznom, és öt különböző fickótól kértem segítséget a barkácsboltban, akik mind izgatottan várják, hogy visszatérjek, és részletes beszámolót tartsak nekik az este alakulásáról.

Most viszont ahelyett, hogy istenként sétálnék be hozzájuk, hogy elmeséljem, milyen forró szexben volt részünk a mennyezetről lógva, szégyentől leszegett fejjel kell majd bekullognom. Nem kápráztathatom el őket azzal, hogy kihívták ránk a rendőröket, mert furcsa, állati zajok szűrődtek ki a szobánkból, vagy mert betört az ablak, mivel olyan hevesen hintáztunk. Nem. Ehelyett mit mondhatok? Hogy térdre estem, és úgy zokogtam, mint egy kislány.

Ma este, amikor lehunyom a szemem, azt látom majd magam előtt, hogy Jenny teljesen felöltözve a három hónapos fiunkat ringatja álomba a SZEXHINTÁNKBAN.

– De... az az én hintám – nyávogom hangosan, és próbálok nem toppantani a lábammal.

– Csitt, végre sikerült elaltatnom! – suttozja Jenny a hintában ringatózva, rám szigorúan, Billyre gyengéden nézve. AZ ÉN KIBASZOTT SZEXHINTÁMBAN!

– Szex... az én... hintám... nem jó... szex... broah.

Zagyvaság. Ez jött ki a számból. Csupa zagyvaság.

Az ajándékból, aminek az lett volna a célja, hogy újra lendületbe hozza a szexuális életünket, most a gyerek ringatását szolgáló bölcső lett.

Broah.

– Gyere, ülj le mellém a hintára, Drew, van még hely bőven – mondja Jenny halkán, közben Billyt nézve.

Üljek le a feleségem mellé egy szexhintára, és NE szexeljek vele? Nem értem, mi történik velem. Angolul beszél egyáltalán?

– Nem beszél SZEX! Billy rossz! Én akar! – panaszkodom, és ezúttal dobantok is egyet.

– Drew! Mi a fene van veled ma este? – kérdezi Jenny hangosabban suttogva.

A FARKAM HALDOKLIK ÉS VÉRZIK A SZEMEM! Ez van velem, ez a bajom, asszony!

– Tönkreteszed az ajándékomat – panaszkodik.

– Te meg tönkretetted a cerkámat – panaszkodom én is.

– Tönkretettem a cerkádát? Mit jelentsen ez? Hozzá sem értem a cerkádhoz.

Ó, hidd el, nagyon jól tudom, hogy mennyire NEM értél hozzá a CERKÁMHOZ. Ennek a suttogásnak semmi értelme.

Lemondóan előhúzó a telefonomat, hogy a fürdőszobába menjek, és végignézzem a legfrissebb bejegyzéseket az erotica pont com-on.

– Hová mész? – kérdezi Jenny halkán, miközben szégyenszemre kikullogok a hálószobából.

– A hátsó kertben rendezett sütögetésre, ahol Misty és a barátnője, Buffy sarokba szorították a középiskolai fizikatanárukat a fürdőszobában, és megkérték, hogy magyarázza el nekik az édeshármasméletét – motyogom szomorúan.

2.

Negatív, szellemlovas!

JENNY ÉS ÉN HÁZASOK VAGYUNK már... kb. négy éve. Vagy csak három? A lányunk, Veronica, hároméves, és Jenny tutira nem kapta még be a legyet, amikor megesküdtünk. Szóval háromból egy, az kettő... na, mindegy, valamivel több mint három éve vehettem el.

A mi esküvőnk volt a legkirályabb! Annál romantikusabb és tökéletesebb napot el sem tudok képzelni. Figyuzz! Elmentünk a barátainkkal és néhány családtagunkkal Vegasba! És tudod, mi volt benne a legjobb? Eltaláltad, Elvis adott össze minket. Nem az igazi Elvis. Úgy hallottam, őt utoljára Piedmontban, Észak-Dakotában látták. A mi csávónk totális utáncat volt, de kurva jól csinálta. Jenny vett nekem egy pólót a szertartásra, amire jó nagy nyomtatott betűkkel a „VŐLEGÉNY” szót írták, egy hatalmas „X”-szel áthúzva. Alatta „A menyasszony ribanca” felirattal.

Amikor először megláttam Jennyt, tudtam, hogy a ribanca leszek, és ezzel tökéletesen elégedett is voltam. Ha ő nem lenne, mostanra tutira börtönben ülnék, és azé a fickóé lennék, akinek a legtöbb

cigije van. Ez így sokkal jobb. Aznap, amikor találkoztunk, épp egy buliból jött, ahol szexuális segédeszközökkel játszadoztak, és alig pár perccel azelőtt mintavételezte az árut. Nem tudom, hogy a frissen átélt orgazmusa miatt ragyogó szeme, vagy valami más miatt, de úgy éreztem, ő a legjobb csaj, akit valaha láttam életemben. Azonnal levettem a férfiprosti álcámat, és úgy rátapadtam, mint egy matrica.

Azóta nem telt el nap úgy, hogy bántam volna akár csak egyetlen percet is, amit vele töltöttem. Ebből egyenesen következik, hogy a felmerülő problémáinkat amilyen gyorsan csak lehet, meg kell oldanom.

– Szóval, mióta NEM szexeltetek Jennyvel? – kérdezi Jim.

A fiúk mindent tudnak a szexhíntás incidensről. Bármennyire fájdalmas volt is újraélnem a horrorisztikus estét, mivel tudták, mit terveztem, részletes beszámolót vártak.

A barkácsbolti eladósrácok is gyertyafényes virrasztást tartottak a tiszteletemre pár órával ezelőtt. Igazán megható volt, de csak újra felkavarták az érzéseimet, és még szarabbul éreztem magam tőle.

A barátaim rögtön tudták, hogy nem a tervek szerint alakultak a dolgok, amikor besétáltam a munkába aznap este, és megállíthatatlanul zokogtam olyasmiket motyogva, mint „*ringatás*” és „*álmos farok*”, és azt állítva, hogy „*a gyerekem a sátán ivadéka*”. Miután meséltem nekik a farokfék gyerekemről, és megmutattam nekik a rizszel teli villámzárás tasakba rakott telefonomat, tudták, hogy parádés estém lehetett a Parritt-házban.

– De ami még fontosabb, miért tartod a telefonodat egy zacskó főtt rizsben? – kérdezi Carter, és átnyúl az asztalon, hogy megtapogassa a tasak tartalmát.

Rácsapok a kezére, és magamhoz húzom a zacskót.

Ebédszünetünk van az autógyárban, és az egyik sarki asztalnál ülünk az ebédlőben. Még mindig éjszakai műszakban dolgozunk mindhárman, így semmi különös nincs abban, hogy az „ebédszünet” éjjel fél tizenegykor van.

– A vécébe ejtettem a telefonomat – morgom.

– Már megint? – kérdezi Jim nevetve.

– Fogd be, seggfej! A történet következő oldalára akartam lapozni, amit olvastam. Kibaszott érintőképernyős telefonok! És még csak nem is recskáztam. A fürdőkád szélén ültem, és pont egy nagyon jó részhez értem. Buffy épp akkor mondta fel az édeshármasméletet és Misty meg akarta jutalmazni, amiért olyan ügyes volt. Szerettem volna tudni, hogy Misty vajon ugyanazt a rózsaszín farmerszoknyát és fehér trikót viseli-e, mint abban a történetben, ami a felsős bálról szól. Irtó cuki benne.

Mindkét haverom olyan sokáig mered rám, hogy biztos vagyok benne, megfagyott az arcuk.

– Neked tényleg dugnod kell. Úgy értem, most azonnal – mondja Carter. – És nem főtt rizsben tartani a telefont, te IQ-bajnok! Különben is, miért barna rizsbe raktad?

A szememet forgatva nézek rá. A rizs nem képezi fontos részét a történetnek.

– Ez marhahúsos ízesítésű Uncle Ben’s rizs. A fehér rizs elfogyott otthon – magyarázom. – Visszatérhetnénk a tárgyra? Mi a faszt kellene tennem szerintetek?

– Ne abajgasd a pöcsödet és a mogyoróidat víz fölött! – vágja rá Jim faarccal.

– Én nem abajgatok semmit. Szeretettel simogatom magamat. Szeretem a farkamat. Nagyon rendes fickó. És a mogyoróimat

sosem szoktam simogatni. Na, várjunk csak! Ti szoktatok játszani a tiétekkel?

Jim megvonja a vállát, és beleharap a bolognais szendvicsébe.

– Néha igen. Jó bevonni a fiúkat is időnként, nehogy azt higgyék, elhanyagolom őket.

– Egyetérték. Egy kis cirógatás sokat lendít a dolgon. De nem mindegy, hol vagy, és hogy megtalálod-e odalent a megfelelő szöveget, és fel tudod-e őket hozni a buliba. Szeretem jól megmarkolni a golyóimat, amikor egyedül vagyok. Claire azt szokta csinálni, hogy felemeli őket, és a szájával...

Carter meghallja, hogy hüppögök, és elhallgat a mondat közepén.

– Bocs, haver! – mondja szégyenlősen.

Mostanában gyakran megtörténik ez. Carter és Jim ecsetelni kezdik a feleségükkel folytatott szexuális kalandjaikat, aztán hirtelen elhallgatnak, mert rájönnek, hogy én csak ülök, bámulom őket, iszom a szavaikat, miközben az asztal lábához dörgölőzöm, mint egy kanos kutya.

– Kurvára nem értem. Claire-rel két gyereketek van, majdnem hét éve vagytok házasok, és még mindig fantasztikus a szexuális életek. Mi a fenét rontottam el? – kérdezem, és félretolom az ebédemet.

– Nem hiszem, hogy bármit is elrontottál volna. Szerintem egyszerűen csak nehéz időszakon mentek keresztül. Ez mindenkivel megtörténik – nyugtat meg Jim.

– Veled és Lizzel is megtörtént már? – kérdezem, és így már kicsit jobban érzem magam.

– A francokat, dehogyis! Mi még mindig úgy kefélnünk, mint a nyulak. A „mindenki” alatt másokat értek – magyarázza Jim chipszel teli szájjal. – De most komolyan, mikor szexeltetek utoljára?

Egy percig csak ülök és úgy teszek, mintha magamban számolnék, bár semmi szükség nincs erre a színjátékra, mivel pontosan tudom, mikor csináltuk utoljára.

– Jó szexre gondolsz, vagy szexre úgy általában? – kérdezem.

– Ez a leghülyébb kérdés, amit valaha hallottam. Férfiak vagyunk, nekünk nincs olyan, hogy rossz szex – jelenti ki Jim.

– Negatív, szellemlovas! Nem lehet, tele a légtér leszállókkal. Ha Claire nem élvez el, akkor azt én sem élvezem – folytatja Carter.

– Te most a *Top Gun*-ból idéztél? – kérdezi Jim.

– Igen. A legfaszább film a világon. „Mert annyira hiányzik, hiányzik a sebesség!” – kiáltja Carter, és öklével a levegőbe csap.

– Ebből elég, McFartúr, ha szerinted olyan menő, hogy egy csomó félmeztelen, izzadt férfi strandröplabdázik, akkor sürgősen ki kell eresztened a szárnyaidat, Cougar! A hetero szárnyaidat – válasszolja Jim.

– Baszd meg!

– Mi sem természetesebb. Láttam, hogy meglested az F-14-esemet múltkor este, amikor hugyoztunk. Szoktatok szerepjátékot játszani a hálósobában? Minek szólít olyankor Claire, Icemannek? Te meg Mavericknek őt? – kérdezi Jim nevetve.

– HAHÓ! – kiáltok fel. – Van itt valaki, akinek valódi gondja van! Foglalkozhatnánk végre azzal, ami tényleg fontos?

– Ne haragudj, de azt hiszem, Carter szexuális irányultságának megvitatása igenis fontos – feleli Jim, mire Carter átnyúl az asztalon, és a karjába öklöz.

– Jó, vissza az eredeti kérdésre: mióta nem szexeltetek? – kérdezi Carter. – És én nem arról az éjszakáról beszélek, Billy születése után, amikor „csak a hegyét” akartad berakni. Teljes testes, ami a csövön kifér, olyan anyád után sikoltozós szexről beszélek.

– Ha jól emlékszem, csak neked volt részed anyád után sikoltozós szexben, Carter! – jegyzi meg Jim nevetve.

– Baszd meg! Én NEM sikoltoztam anyám után! Claire kezét próbáltam megkérni – vitatkozik Carter.

– Tizenkét hónapja, tizenhárom napja, kilenc órája és harminc-hét perce – felelem nekik, ahogy rápillantok a szemközti falon lógó órára. – Ja, bocss, harmincöt perce.

– Jézus Krisztus – mormogja Jim láthatóan megrettenve.

– Te ezt fejből tudod? – kérdezi Carter.

– Próbáljatok meg NEM szexelni a feleségeitekkel, seggfejek, majd meglátjuk, hogy számoljátok-e a napokat! – vágok vissza sértetten.

– Beszélte már veled, ahogy javasoltam? – kérdezi Carter önelégtül vigyorral az arcán.

– Igen, legalábbis próbáltam, úgyhogy befoghatod.

A hangosbemondó szakítja meg a beszélgetésünket, bejelenti, hogy öt perc múlva újraindul a gyártósor. Felállunk, összeszedjük az ebédünk maradékát, és elindulunk az ebédlőn át az üzembe vezető ajtó felé.

– Úgy beszéltél veled, ahogy általában szoktál, vagy tahózás nélkül? – kérdezi Jim, és kidobja a szemetét a kukába.

– Fogd be! Nem vagyok tahó, ha a feleségemről van szó! – felelem.

– Tényleg? Csak mert határozottan emlékszem, hogy Vegasban az esküvőtökön megkérte az Elvis-imitátort, hogy ugyan tegye már hozzá Jenny esküjéhez azt a sort, hogy „Ígérem, mindig mosollyal az arcomon és szeretettel a szívemben fogok oboázni” – emlékeztet Jim.

– És mi ezzel a gond? Az egy törvényes esküvői fogadalom volt, ami minden házasságkötési szertartásnak része kellene hogy legyen!

– hóbörgöm. – Te talán azt szeretnéd, ha a feleséged morcosan szopna le?

Átvágunk az üzemen, és megkeressük a helyünket a gyártósor mellett. Jim is jön utánunk, pedig neki az üzem túlsó oldalán lenne a helye a brigádvezetői gyűlésen.

– Na jó, van pár lehetőség. Az egyik az, hogy tényleg leülsz Jennyvel, és direktbe rákérdezel, hogy miért nem akar szexelni veled. És ezalatt azt értem, hogy szeretettel, kedvesen érdeklődsz, hogy bántja-e valami. Először mindig a hogyléte felől kérdezd! Ha ez a beszélgetés csak rólad és a te elhanyagolt Johnsonodról fog szólni, azzal semmire sem mész. Jennynek éreznie kell, hogy törődsz vele – magyarázza Jim.

– De hát én tényleg törődök! Érdekel, mi van vele és hogy érzi magát.

– Igen, persze, de abban is biztos vagyok, hogy jobban érdekel, hogy érzi magát a farkaddal kapcsolatban – feleli Jim.

– Igaz – értek egyet szomorúan.

– Úgyhogy ne mondj olyanokat, hogy *döngetni, anális, szopás, csak a hegyét* vagy *mosolyog, ha megpusztilod* – folytatja Jim.

– Akkor mégis hogy a faszbba mondjam? Ezek a legmegfelelőbb kifejezések – válaszolok panaszkodva.

– Igen, ezek voltak, amikor rávetted Jennyt arra, hogy szexeljen veled hat héttel Billy születése után. Szerintem ő tényleg szó szerint vette azt, hogy csak a hegyét akarod berakni. És biztos azt is mondtad neki, hogy „Ha fáj a puncid, miután Billy kirágta magát rajta, nekem a segged is megteszi” – teszi hozzá Carter.

– Még mindig nem értem, mi ezzel a gond. Próbáltam kedves lenni hozzá, hogy jobban érezze magát.

Miután a terhesség alatt nem szexeltünk, és aztán még hat hetet kellett várnom, amíg a fityegő részek összeforrtak, eléggé magam alatt voltam. Valószínűleg akkor sem álltam a helyzet magaslatán, amikor a rémálmaimat ecseteltem Jennynek, miközben vajúdott és Billy éppen kidugta a fejét. Csak hát sarokba szorított, amikor az éjszaka közepén kiáltozva ébredtem fel egy másik rossz álomból. Még félig aludtam, nem lehetek felelős azért, amit akkor mondtam. Tudom, hogy a fiunk megszületését hiba volt az *Alien* azon jelenetéhez hasonlítani, amikor az ürge szétszakad, és kitör belőle az a kis szörny, de akkor még nem ébredtem fel teljesen! Képzeld el azt a vért, beleket és mindenféle testnedveket, ahogy az a kis dög feltépi valaki hasát, hogy kijusson belőle! És most képzeld el, hogy ez történik a feleséged puncijával! Azzal a puncival, amit éveken át simogattál, szívogettál, nyalogattál és imádtál. Eltartott egy ideig, amíg el tudtam vonatkoztatni az előző képtől.

Jenny császármetszéssel hozta világra Veronicát, és én nem látam semmit abból, ami a nyakától lejjebb történt. Emlékszem, sírtam örömben, amikor átnyújtották Veronicát, és a nővér segített felhúzni rá az első kezelébasát, amire az volt írva: „Ne káromkodj, baszd meg, meghallja ez a nyavalyás kisbaba.” Hol Jennyt, hol a kislányunkat néztem, és úgy éreztem, soha nem voltam még ilyen boldog.

Billynél viszont az orvos rábólintott, hogy próbálja meg természetes úton megszülni. Nem mintha Jennynek életveszélyes szövődménye alakult volna ki, hanem mert Veronicának a császármetszés miatt lecsökkent a pulzusszáma, és ezt Jenny nem akarta újra átélni, inkább úgy döntött, megnézi, milyen is a valódi szülés. És hát, borzalmas volt. Gyönyörűnek és lélegzetelállítónak kellett volna

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha öröme és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatom veled.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

látnom, ahogy a nő, akit szeretek, éppen világra hozza a fiunkat, de nem láttam annak. Az a sok kiabálás, sírás és szitkozódás! És akkor Jennyről még nem is beszéltem. Jobb, ha nem is tudjátok, miket üvöltözött, amikor a szülőasztal végére tévedtem, és az események kellős közepébe toltam a képemet. Na... és hát ott... mozdulni sem bírtam.

Olyan voltam, mint egy szarvas, ami a fényoszlopok csapdájába esik. Vagy mint egy férfi, aki szemtanúja lesz annak, ahogy lemészárolják a felesége punciját. Az sem lett volna csoda, ha egy húsvágó késsel a kezében találok a nőgyógyászt, olyan örület volt odalent. Annyi minden csorgott ki Jenny lábai közül, hogy lövésem sem volt, mi a fene történik, vagy hogy hogyan folyhat ki ennyi minden a puncijából, anélkül hogy az belepusztulna. Azt hittem, belefutad a sunája abba a sok trutumóba.

Nyilván az lehet az egyik oka annak, hogy gondjaink lettek, hogy mindezt Jennyre zúdítottam egyszer hajnali háromkor, néhány héttel Billy születése után. Nem tűnik igazán ragyogó ötletnek újra hasonló horderejű dologról beszélni velem.

– Van más ötleted? – kérdezem Jimet.

Közben a szalag újraindul. Leemelem a hidraulikus fúrómat a helyéről, a fejem fölötti állványról.

– Nos, még mindig ott van az apád. Megkérheted, hogy tapadjon rá. Talán Jenny rejteget valamit előled – jegyzi meg Jim mintegy mellékesen, majd elindul a gyűlésre.

Apám házasságtörésekre és táppénzcsalásokra specializálódott magánnyomozó. Mivel biztos vagyok benne, hogy az *egyiket* tutira nem követte el Jenny, hirtelen megnő a valószínűsége a másik eshetőségnek.

Te jó ég, lehet, hogy tényleg ez a gond? Hogy nem jutott ez még eszembe?

Megdöbbsent, hogy az én édes, szerető Jennym ilyesmire vetemedett és egész idő alatt hazudott nekem.

Miért nem mondta el? Istenem, MIÉRT?

Azért nem akar a feleségem szexelni velem, mert azt tettetni a főnöke, Claire előtt, hogy megsérült, és szeretné vele kifizettetni a „gyógyulását”, csak előttem titokban akarja ezt tartani.